

Aan de

Landelijke Vergadering 2022

van de

Nederlands Gereformeerde Kerken

te Zoetermeer

Van de

Regio Amsterdam-Alkmaar

Mei 2022

Inleiding

Onlangs hadden we op onze regio een gesprek over de doop, in het bijzonder over het verlangen van gemeenteleden om zich te laten dopen, terwijl zij de kinderdoop reeds hebben ondergaan. We zouden dit gesprek breder willen voeren en de wijsheid van het hele kerkverband hierbij te betrekken. Zo komen we tot onze vraag:

Vraag aan de LV

Kunt u de kerken dienen met een handreiking hoe zij om kunnen gaan met het verlangen van gemeenteleden die in het verleden gedoopt zijn, en die in een doopritueel (opnieuw) uitdrukking willen geven aan hun geloof.

Achtergrond

Een van de kerken in onze regio geeft leden die als kind gedoopt zijn de gelegenheid om zich in eigen gemeente opnieuw te laten dopen. In het gesprek dat op de regio hierover gevoerd is, blijkt dat veel kerken in onze regio worstelen met vragen over herdoop. Naar onze waarneming is het geen heel grote uitzondering meer dat gemeenteleden als volwassene opnieuw gedoopt willen worden, ook al zijn ze als kind al eens gedoopt. Let wel, we hebben het hier niet over de volwassendoop *in plaats van* de kinderdoop, maar over een volwassendoop *ná* de kinderdoop. De praktijk is ook dat het in de meeste gemeenten wordt getolereerd wanneer leden dit elders laten doen, ze kunnen daarna (soms) ook ambtsdrager worden, maar zo goed als nergens wordt dit in de eigen kerk gefaciliteerd. Maar nu komt ook die vraag in onze regio op. De overwegende overtuiging op onze regio is echter dat deze volwassendoop ná een kinderdoop niet past binnen het gereformeerde belijden.

Reden om de vraag te stellen

Ondanks de hierboven weergegeven overwegende overtuiging is er een breed gedeeld besef dat een nadere bezinning nodig is. Broers en zussen die kiezen voor een volwassendoop, ook al zijn ze eerder al eens gedoopt, zijn in de praktijk vaak gewaardeerde gelovigen en meelevende gemeenteleden. We vragen ons daarom af of er een Bijbelse weg is waarlangs wij als gereformeerde kerken hieraan tegemoet kunnen komen. Bovendien werken veel van onze kerken tegenwoordig van harte samen met kerken van niet-gereformeerde identiteit, die deze volwassendoop bedienen. De verschillen die daarbij overbrugd moeten worden zijn verder veelal zo klein dat het hartelijke samenwerking niet in de weg staat. Het blijkt dat de tegenstelling tussen kerken van gereformeerd belijden en kerken in de doperse traditie in onze tijd veel minder groot is dan in het verleden. Er is een breed besef dat we elkaar nodig hebben om het evangelie in onze tijd en cultuur uit te dragen.

Verder is het onze stellige indruk dat onze regio niet de enige is waar deze problematiek speelt. Uit contacten buiten de regio blijkt dat ook elders zo te zijn. We kunnen daarbij ook nog verwijzen naar het toneelstukje op de GS/LV-zitting van 3-4 september 2021, dat dit tot thema had.

Het AKS wijst ons de weg naar de LV voor zaken die de regio te boven gaan in artikel 32: “... een landelijke vergadering (behandelt) alleen wat niet door een regiovergadering kan worden afgehandeld en verder wat tot de regio respectievelijk alle kerken gemeenschappelijk behoort.”

Regio Amsterdam-Alkmaar

Jan Marius Louwerse, voorzitter
Dick van Voornveld, secretaris